

- 68 *Ձի եթէ դու բարունեսցես
Ի՛ ի Բիւզանդիա պատիւ գրտցես
Եկից անդէն իսկոյն եւ ես
Առ ի զրկել անտի Ղքեղ :*
- 69 *Ի գալն ապա անդրը նորա
Օթեալ ի տան Տեառն Յակոբայ,
Չուր խրրոխտայր միշտ ի վերայ
Սարգսի մերոյ զերթ գերակայ :*
- 70 *Ձի Սարգիս միշտ ծիծաղելով
Չով գոլն որոյ ճանաչելով
Չինքն եւ բանն իւր եպերելով
Ի սընտախ դասէր մեղմով :*
- 71 *Յայն ըզչարեալ Սահակ բարուն
Ճըչէր գոռայր բայց անարդիւն,
Ձի անարդար էր նոյն գոչիւն,
Եւ յանցաւորն էր իւր լեզուն :*
- 72 *Թէպէտ Յակոբ էր այնց ատօղ,
Այլ ըստ տեղւոյն էր եւս խորհօղ .
Ձի խոհեմն էր եւ խափանօղ
Յայտ մաքառման որ չէր շինօղ :*
- 73 *Ուստի երկուցն իսկ լեալ խրատու
Բայց ահագնի սաստ ահարկու
Չոր հարկ էր գոլ խորհրդածու
Յոչ սայթաքեալ ըզմեր ածու :*
- 74 *Այսուիկ Սահակ յոյժ հանդարտէր,
Առ ի հաշտիլ իսկոյն գիմէր,
Մոռանալով զիւր գործ անսէր
Անդրէն դարձեալ զ՝Սարգիս սիրէր :*